

Mevrouw Degroot: Ik zie dat ik beslist ook **SOLEIL** moet gebruiken.
 Mevrouw Verbist: Gij hebt juist een goede gelegenheid om hem te beproeven, vermits **DE FABRIKANTEN VAN SOLEIL** thans aan iedere huisvrouw van Tongeren en omstreken een bon uitreiken, die recht geeft op **EEN KOSTELOOZE DOOS SOLEIL**, mits aankoop van een eerste doos.

Soleil *rachte werking verblindend wit*

Raffinerie Tirlemontoise
Tienen
EISCHT de geraffineerde suiker in dozen van 1 kgr.

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER »
 - 13 -
DE ROMAN VAN EEN DOKTER
 Uit het Engelsch van L. G. MOERLEY.

— O, mag ik mee naar de keuken? ze is tochker in de keuken? zei Sylvia's stiefmoeder.
 — Juffrouw Simpson nam — tot haar eigen groete verbaasung — het kind mee den gang door naar het keukentje, vanwaar men het uitzicht had op het zonnige en lieflijke hof.
 Sylvia nam direct het kleine zwaarte in haar armen en streefde het liefdevol om het spijt mij vreesde ik van dit concert en mendeer Simonds zat het ook jamer vinden, maar nu moet ik gaan, juffrouw Simpson. Ik dank u wel dat ge mij uw huisje hebt laten zien en de poort.
 — Zij stak haar hand uit naar de oude onvriendelijke vrouw, en een oogenblik aarzelde Alicia. Toen nam ze het kleine kindje in haar magere hand en gaf het een slap drukje.
 — Misshien zie ik u nog wel eens buiten, riep Sylvia hartelijk toen ze wegging.
 — Ik zou het waken wel eens willen zien, zei de oude vrouw, die nu de hand op de heupen zette en de lippen stevig op elkaar sloot.
 — Ik wil met niemand, die uit Cambridge's huis komt, iets te maken hebben. Toen ze de tan en afwachten had, deed ze iets, dat ze een gewonen werkdag deed.

ongewoon voor haar was. Zij slofte langzaam van de keuken naar haar mooie kamer, waar Sylvia een uur geleden de geraniums bewonderd had en keek aandachtig het vertrekje rond.
 — Ge zit hier zeker niet veel, alles zet er zoo vreeslijk netjes uit.
 Sylvia's woorden schoten haar weer te binnen toen ze daar zoo stond, en Sylvia's gezicht, hoed, en de ere, en elke oogenblik, en weer in de hare te kijken.
 — Alie a simp on verb edde zich de kinderen stem weer te hooren. Haar gezicht geest ontvond zich, en er kwam iets op, dat op een glimlach geleek. Maar de makete bijna onmiddellijk weer plaats voor de gewone herde uitdrukking en de durne lippen werden kampahtig op elkaar geslemd.
 — Daardt de o de vro w zwoel al een was, had ze zich aang veerd om handop in zichzelf te praten en ze nempelde:
 — Waarom kon ze niet het pleegkind zijn van iemand anders? John Cambridge en ik hebben niets meer met elkaar te maken. En ik ben ook niet van plan mij door de leve praatjes van zoon klein ding te laten inspielen.
 — Maar aereel moeste Alicia ook d ad om niet meer aan Sylvia te denken, te kens zag ze Sylvia's oogen en glimlach voor zich en slonk in haar ooren de heldere, vriendelijke kudenstem. En dat zou nog ve's jaren na den den dag zoo blijven!

X.
« IK WIL IN VREDE SIERVEN... »
 Op een Meids, acht jaar nadat Sylvia B e e two d in M rshdile gekomen was, zat Henry Simonds aan zijn schrijftel. Maar zijn werk wilde niet vlotten; de oude prester e nde achterover in zijn stoel en sloot de ogen en sloot de lippen om den mond naar buiten. De bonthe tuin was nu op zijn schoonst en de geuren van seringen en jaentijn vervulden de milde voorjaar-lucht. Door de haag heen kon de predikant den goud en goud der botenbloemen en de glisterende rivier zien, en aan den v rshinder de verre, groenende he velen. Lings het v rsveld to den p ielen, en verscheid nde kleuren zachte en fel je; soot-gaande muurbloemen groeiden

Wiedie van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren zal op **Maandag 24 April 1939** om 3 uur namiddag, te **TONGEREN**, ter herberge van M. Is. CHASSUS DESMERS, « In de Phare » Grootte Markt, **PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN STAD TONGEREN EEN NIJWEGBOUWD HUIS met STAL** aanheerigheden, tuin boomgaard en bouwland, groot te samen 46 aren 60 centiares (11-e s/3) met eens breedte togen don steenweg Tongeren-Luik van 50 m. 70 gelegen ter plaats « Kleinvelde » gekadastréerd sectie B nummer 783 a; reinende MM. Langenaken-Nicolaers de kinderen, Schepers Mulleners, den Opesbaren Onderstand van Freeren, Martin Schildermans, Vliers-Dossin de kinderen en den Steenweg van Tongeren naar Luik. In huur bij M. Mawet-Vrancken Luccien tot 15 September 1939. Les en vrij van lasten. Voer inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris NEVEN.

TE KOOP of TE HUUR STAD TONGEREN
Schoon Huis met grooten Tuin groot te samen 12 aren 80 centiares gelegen **Klarenstraat, Nr 18**, thans bewoond door M. Bertrand, Vrederechter. Door zijn ligging is dezen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advocaat, enz. Ingenottreding binnen kort. Voor voorwaarden en bezichtiging zich wenden ten bureele van den Notaris Paul NEVEN.

Voor uwe Drukwerken,
 FAKTUREN, ENVELOPPEN, ADRES- & VISITKAARTEN, PROGRAMMAS, WISSELS, MANDATEN, CATALOGEN, MENUS, BRIEFHOOFDEN, BEDANKINGSKAARTEN, DOODSBRIEVEN & DOODSBEKLEDDENS, enz. enz.

AFFICHEN VOOR FRESTELLIJKHEDEN
VERKOOPINGEN en andere, en verdere **ALLE** drukwerken, — wendt U in volle vertrouwen tot de van ouds gekende drukkerij —
COLLÉE, N. M. STEENDERPOORT, TONGEREN

Gevolgen van verstopping?
 Vergiftiging der darmen
 Het is een levensbedenkelijkheid, van de draagwende darmen hun schoone regelmatigheid terug te geven, die te tot dan toemeter onzer gezondheid maakt. Een of twee **ROODE PILLEN**, volgens de instructies, lederen dag gedurende een week met een lauwe drank genomen, stellen die belangrijke functie heruit, onder welke men niet stoffeloos van de geneesingen van het leven kan genieten.

ROODE PILLEN
L. Dupuis, Junit
 bereid met geconcentreerde plantensappen
 6 FRANK PER DOOS IN ALLE APOTREKEN

GIJ KUNT AL WAT GE WENSCHT
 door uwe aankondigingen in plaatsen in
« DE POSTRIJDER »

KARKVEDERS TULMELKARNEN
 De beste voor een onberispelijke betere bereiding en geschikt naar wagen bijsonder sterke bouw.
DELHOTTE Gebroeders LILLOIS (Belg.)
 Fabrikanten sedert 1888
 Katalogussen op aanvraag.

JONGENS EN MEISJES
 die eens goede plaats verlangen voor **Stad of Dorp**, wendt U in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-DUSAERT, PLaatsverzORGER (PLACEUR)
ST-THIJDERSCHIEDSTRAAT, 33, TONGEREN
 Goede plaatsen. — Tel. 993.

KOOP EEN VELO, TANDEM, TRIPORTEUR van gekend merk, in een huis van vertrouwen
HET GROOTE BELGISCHE MERK VAN HAUVERT
 EMAIL VALENTINE
 Vraagt catalog, 33, Boulevard Roudain, BRUSSEL.
 AGENT: Jon. NEVEN, Drie Kruizenstraat, Tongeren.

Wanneer u niet kan HOOPDIN MIGRAINE TANPUN GRIEP RHEUMATIEK ZENUWKOORTSEN PIJN OOR MANDSTONCHEN
Wonderbare BRUINE POEDERS 'T ROOS KRUIS
 de Apoteek DE POORTERS SINT-PIETRAAS-WAAS
 U oogenblikkelijk, zonder schadelijke gevolgen van den zinnigen zinnen
 De doos van 1 ponden f. 4.00
 De doos van 1/2 ponden f. 2.00
 Te verkrijgen in alle goede Apotheken of verzending tegen postuitdruk.
 Gedrukt en vers. U. niet moet geen andere mee gebruiken

tussen rose en azalia's en a's Henry Symonds zich iets naar voren loeg, kon hij nog juist een gedeelte van de rot tun zien.
 — De man was een hartstoechtelijk liefhebber van tuinieren, en zijn rotstun was zijn trots en zijn glorie. Sylvia kwam d kwijls om ieder plantje ervan te bewonderen. Henry Symonds meest telkens aan Sylvia den en, te wijl hij teg was aan zijn preek en hij glimachte zacht toen hun eerste ontmoeting, jaren geleden nu, in zijn herinnering terugkwam. Het stond hem nog levendig voor den geest, zooals zij toen in haar senberro, stijve keeren naast hem gezeten had, en hoe ze hem vertelde had haar voogd en van de patienten, die niet komen wilden.
 — God zegene haar, zei de geestelijke herdp, terwijl zijn oogen een vlinder voegden, die looven de murtblaemen afdeerde. Ze is nog niet al te een, zoo argeloos — blijhartig en evenvegen, en toch...
 Zijn woorden en zijn gedachten schenen tegelijkertijd af te breken en de glimlach verdween van zijn gezicht. Hij zuchtte, diwde zijn steel achte uit, lep door de openstaande deuren den tuinen en wandelde langzaam het pad naast de azalia's op en naar. En toch... is Sylvia geen kind meer.
 Sylvia was inderdaad geen kind meer, en nu zij we'dra geheel volwassen zou zijn, was het dan geen tijd, dat haar opvoeding e des voltooid werd? Bepaalde de oude pred knt. Meest s j niet meer van de wereld z en en weten, dan zij in het vredige Marstale larde? Meest alles blijven alsof ze nog altijd maar een kind van tien jaar was? Het was waar dat Cambridge niet meer in de e male een eenzame uitgetoete e was a's acht jaar geleden; hij had zelfs war enke's patienten; en hij was — onder Sylvia's zoon een invloed niet meer als lator en te v l e s als hij geweest was. Maar toch — het leven in het dokterhuis in Draper Street was niet bepaald ideaal voor een meisje van zacht en jaar, zelfs al had Eva Ormonds er niet weinig toe bijgedragen, om van Sylvia een beschaafd en ontwikkeld jong meisje te maken.
 — Ik houd er niet van om mij met anderen zaken te bemoeen, zette zich de gedachten van den ougen lang veegt, ter

mijl hij voor een bed vergeetmenieten bleef staan, maar ik geloof toch dat het mijn plicht is om er eens met Cambridge over te spreken. Die heeft er geloof ik, geen haard id e van, d e tijd niet bij't stilstaan, en Sylv a zelf is te jong en te wereldvreemd om te weten, wat het beste voor haar is.
 Hij was nog steeds in zijn overpeinzing verdieft toen hij langzaam het grave d overstak en weer naar zijn studeerkamer terugkeerde, juist op het oogenblik dat zijn dienstbode het vertrek binnenkwaam.
 — Daar is een vrouw, die komt vragen of u juffrouw Simpson wil komen opzoeken, dat juffrouw Simpson erg ziek is en ze vroeg of u er zoo gauw mogelijk heen wilde gaan.
 — Natuurlijk, antwoordde de peestelijke Zyg maar dat ik dadelijk kom.
 Zijn peinzende stemming, was verbroken door de eischen van de werkeijde, en toen de dienstbode de kamer u tging, nam hij zijn vliedend van een haak naast de deur en keek met een glimlach naar het grote vel papier, waarop alleen nog maar een paar noties stonden voor zijn preek van aanklaard's Zydag.
 — Ik heb mijn tijd verbeuzeld door aan anderen te denken, in plaats van aan mijn eigen werk, maar nu moet dit ook nog maar eventjes wachten. Ik ben blij dat juffrouw Simpson mij leeft laten roepen — heel blij. Een blijmoedige glimlach speelde om zijn mond. Al d e ja n wilde zij niets van mij weten en nu heeft ze me laten roepen; dat is een goed teken! — Gelukkig dat ge zoo gauw gekomen zijt meneer, sei een jonge vrouw, die hem opendeed.
 — Juffrouw Barner, de buurvrouw, is naar u toegegaan ik ben niet van juffrouw Simpson, en mijn tante verzoekt u erg naar om u te spreken; zij schijnt geen rust te kunnen vinden!
 — Is juffrouw Simpson al lang ziek? vroeg meneer Symonds, toen hij in de e schoone kamer was binnengegaten. Het vertrekke zag er nog net soo uit als toen Sylvia er jaren geleden was geweest en de geestelijke had groten lust om het venster te openen en de nachts Melancholische te laten, een bedruip van het gr

had nog nooit een voet over den drempel van Alicia Simpson's huisje gezet; de vrouw had hem al id op armlengte van zich afgehouden en hem nooit toegestaan haar te komen opzoeken en met haar om te gaan als met zjn andere gemeentelieden.
 — Verleden week werd ze opeens ziek goed, vertelde de ni ht, en nadat ik gekomen ben is ze steeds minder geworden. De bu en hee en mij gewaarschuwd; ik woon zelf in Upperton, en ik kon slecht weg want ik heb een man en twee kinderen. Maar och! Ze is mijn moeder'suster en het is de eenige familie die ik nog heb.
 — En heeit ze naar mij gevraagd? vroeg de geestelijke, toen de vrouw even o h ed om adent te scheppen en haar woordenstroom dienstgevoele son oogenblik onderbroken werd.
 — Het laatste uur heeft ze zich legge opwinden, dat ge niet op tijd kon d komen. Ze heeft al dien tijd dat ze ziek was, niemand willen spreken, maar een uur geleden zei ze opeens, dat er niemand zoo slecht was als zij, en dat u komen moest. Ik sloof — en juffrouw Barner's acht het ook — dat ze heel ver is. Ik ben zoo blij als wat, dat u er zijt.
 — Breng mij den naar zoo gauw mogelijk bij haar, verzocht de pred kant.
 De nicht begreep den wank, held' verder haar mond en bracht hem de ne w trap op. Een deur aan den re lterkant van de trap stond open en juffrouw Jacobs — zoo heette de jonge vrouw — ging op zij om den beoekker binnen te laten. Maar toen zij voornemens bleek om hem te volgen, schude hij het hoofd en be'dde haar in het tegenoverliggende vertrekke te wachten.
 — Wacht daar maar, sei hij zacht. Als ik u nodig heb zal ik u wel roepen. Ik denk dat juffrouw Simpson me alleen al willen spreken.

Wacht voort!